

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: J. H.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2019, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 21. 10. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 17. 6. 2019,

Shodu s prvopisem potvrzuje

č. j. R-17.6.2019 – 421/X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni zamítnuta její žádost o invalidní důchod.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žalovaná neposoudila její zdravotní stav a pracovní schopnost komplexně. Žalobkyně zejména spatřuje pochybení žalované ve skutečnosti, že posudky posudkového lékaře OSSZ ze dne 27. 1. 2016 a posudkového lékaře žalované ze dne 21. 8. 2019 dospěly ke shodné míře poklesu pracovní schopnosti (30 %), ačkoliv žalobkynin stav se v průběhu času zhoršil.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že po provedeném přezkumu zdravotního stavu žalobkyně lékař ČSSZ konstatoval, že k datu napadeného rozhodnutí posudkový závěr lékaře OSSZ Bruntál ze dne 27. 5. 2019 vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Na základě takto provedeného přezkumu dospěla ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr OSSZ Bruntál ze dne 27. 5. 2019 lze potvrdit. Jelikož se pak nejedná u žalobkyně o invaliditu, a jelikož invalidita je jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, nemohla ČSSZ námitkám žalobkyně vyhovět a invalidní důchod jí přiznat. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nesouhlasila s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, navrhla žalovaná jeho přezkoumání Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 28. 8. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně se vyučila pánskou krejčovou a později se rekvalifikovala na pečovatelku. Vystřídala řadu profesí, mj. krejčová, skladnice, švadlena, dělnice, osobní asistentka, pečovatelka, uklízečka, nyní zaměstnána jako cukrářka. Žalovaná žádost žalobkyně zamítla prvostupňovým rozhodnutím dne 17. 6. 2019 na základě posudku lékařky OSSZ Bruntál ze dne 27. 5. 2019, která za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně označila chronický vertebrogenní algický syndrom páteře na podkladě degenerativních změn a stenózy páteřního kanálu s poruchou statodynamické funkce páteře bez útlaku neurostruktur, bez zn. radikulopatie. Tuto podřadila pod kapitolu XIII., oddíl E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „vyhl. č. 359/2009 Sb.“) a míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila na horní hranici procentuálního rozmezí, tedy 20 %. Pro další postižení zdravotního stavu, jmenovitě pro artrózu kyčelních kloubů, pak navýšil pokles pracovní schopnosti o 10 % na konečných 30 %. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracovala lékařka ČSSZ pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 21. 8. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o formě a druhu žalobkynina onemocnění potvrzen a lékařka žalované rovněž stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně celkově 30 %. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 31. 1. 2020, který nechal soud v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného

rozhodnutí, tedy k 28. 8. 2019, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, další lékařky s odborností neurologie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že (výše uvedené) shodné posudkové závěry lékařek OSSZ a ČSSZ lze potvrdit. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise taktéž shledala postižení uvedené v kapitole XIII., oddíle E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. kdy v rozmezí stanoveném touto vyhláškou hodnotila na horní hranici, tedy 20 % a přistoupila rovněž dle ustanovení § 3 řečené vyhlášky ke zvýšení poklesu o 10 % pro další zjištěné chorobné stavy žalobkyně.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona o OPZS zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti

specialistky s odborností neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.

10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. Podle ustanovení § 2 odst. 3 a § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. se postupuje při určení míry poklesu pracovní schopnosti následovně. Nejprve se ze všech zdravotních postižení pojištěnce určí to nejzávažnější (tzv. rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu). U něj se pak určí míra poklesu pracovní schopnosti v rámci stanoveného procentuálního rozpětí. U žalobkyně tak byl určen chronický vertebrogenní algický syndrom páteře a pokles stanoven na 20 %. Za všechna ostatní postižení dohromady pak již lze toliko přistoupit ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti, které je však řečenou vyhláškou limitováno horní hranicí 10 procentních bodů; pokles pracovní schopnosti spojený s dalšími zdravotními postiženími se nesčítá. Jestliže žalobkyně postupně onemocněla dalšími zdravotními postiženími a nedošlo ke změně (zhoršení) u postižení, které je nejzávažnější a je rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu, na stanovený celkový pokles její pracovní schopnosti to nemá vliv, protože tato ostatní postižení lze zahrnout pouze do zmíněného 10% navýšení poklesu pracovní schopnosti.
12. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Závěry posudkové komise se nadto zcela shodují jak se závěry posudkové lékařky OSSZ, tak se závěry posudkové lékařky žalované. Za tohoto stavu pak soud uzavírá, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 6. 2019, kterým zamítla žalobkyninu žádost o invalidní důchod. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. Soud závěrem považuje za vhodné výslovně upozornit na skutečnost, že při změně zdravotního stavu je možné žádat o změnu výše invalidního důchodu. Invalidní důchodce pak bude za tím účelem opětovně přezkoumán stran míry poklesu pracovní schopnosti.
14. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 26. února 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje